



ת"פ 60129/03/21 - מדינת ישראל נגד חוסני נסראללה, מחמוד נסראללה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 60129-03-21 מדינת ישראל נ' נסראללה ואח' 1.2.2022

לפני כבוד השופטת אילה אורן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. חוסני נסראללה

הנאשמים

2. מחמוד נסראללה

החלטה

(בעניינו של הנאשם 1)

1. לפני עתירה לגילוי ראיה חסויה שהוגשה מטעם הנאשם 1, בהתאם לסעיף 45(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א - 1971 (להלן: "פקודת הראיות"), בה התבקשה חשיפת זהות המקור שמסר ידיעה מודיעינית (מספר 21-0591-668) (להלן: "הידיעה"), זהות החוסה תחת תעודת חיסיון.

2. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה, שמעתי את טענות הצדדים, עיינתי בחומרים החסויים שהוצגו לי במעמד ב"כ המאשימה וקצין המודיעין, ולאחר שהלה השיב לשאלותיי, הגעתי למסקנה כי אין בחומר החסוי לסייע להגנת הנאשם. להלן אפרט נימוקיי.

כתב האישום וטענות הצדדים

3. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 20.3.2021 בשעה 23:13 החזיק נאשם 1 בהיותו בחצר בית משפחתו (להלן: "הבית") אקדח טעון במחסנית שהכילה 7 כדורי 9 מ"מ. עוד עולה מכתב האישום כי בעת מעצרו של נאשם 1 פרצה מהומה במקום ובמהלכה תקף נאשם 2 (אביו של נאשם 1) את השוטרים ואיים עליהם. נוכח המעשים המיוחסים לו הואשם נאשם 1 בהחזקת נשק ותחמושת, עבירות לפי סעיפים 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ונאשם 2 הואשם בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ואיומים, עבירות לפי סעיפים 274(1) ו-192 לחוק העונשין.

4. באי כוח הנאשם עוה"ד אלי כהן ועוה"ד איריס טוביאנה טענו כי מתוך הידיעה עולה כי המקור הבחין באדם שהלך על גג הבית בעודו אוחז באקדח. כשעה לאחר מכן הגיעו שוטרים למתחם הבית אז נראו שלוש דמויות על הגג ומי מהם צעק "שורטה, שורטה" ("משטרה משטרה", א.א.). ואז נשמע צליל מתכת חזק של פגיעה ברצפה. לאחר מכן נמצא האקדח בחצר סמוך לנאשם ואנשים נוספים שהיו במקום. על האקדח לא נמצאו טביעות אצבע או DNA הקושרים את הנאשם לנשק.



5. נטען כי הנאשם הוא אדם נורמטיבי נעדר עבר פלילי, שכל חייו למד והוא אח מוסמך, כי הוא מכחיש כל קשר לאקדח והגיע אל הבית זמן קצר לפני הגעת השוטרים. בנוגע לידיעה, נטען כי העובדה שהמקור הבחין בדמות על הגג האוחזת באקדח בשעות החשיכה משמעותה, כי הוא היה קרוב למקום ולכן ודאי הבחין בזהות הדמות. משכך, נטען כי חשיפת זהות המקור תאפשר את זימונו לעדות אז ניתן יהיה לברר עמו האם זיהה את אוחז האקדח, וככל שלא הוא יישאל על ממדי גופו של האדם שהבחין על הגג, וכך תינתן לנאשם ההזדמנות להפריך את טענת המאשימה כי הוא שהחזיק באקדח, משבוצע חיפוש ולא נמצא אקדח נוסף במקום.

6. ב"כ המאשימה עוה"ד אוריה תוהמי התנגדה לבקשה וטענה כי האקדח נמצא על הכיסא עליו ישב הנאשם בעת הגעת השוטרים למקום, כעולה משני דו"חות שוטרים (עובדה המצויה במחלוקת עם ההגנה). אשר לידיעה, נטען שהיא הועברה במלואה להגנה בצירוף המועד המדויק של מסירתה, ומתוכנה נלמד שהמקור לא זיהה את הדמות שאחזה באקדח. הוסיפה ב"כ המאשימה והשיבה כי גם אם המקור יאשר שהנאשם אינו דומה לגבר בו הבחין אוחז באקדח על הגג, הרי משנמצא האקדח מתחתיו ומשייתכן שהחזיקו בצוותא עם אחר, חשיפת זהות המקור לא תסייע להגנת הנאשם.

דין והכרעה

7. פסיקת בית המשפט העליון דנה בסוגיית גיליון של ראיות חסויות מטעמים של אינטרס ציבורי, שהמקור הנורמטיבי לחסיונם קבוע בסעיף 45(א) לפקודת הראיות, שזהו לשונו:

"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בענין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדין בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה, ובהליך פלילי - כי הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על הענין שיש לא לגלותה, או שהיא חיונית להגנת הנאשם".

8. תנאי ראשון בבחינת שאלת גילוי ראיה הוא כי בית המשפט השתכנע שהחיסיון "משרת ענין ציבורי חשוב", אחרת אין בסיס לחסות את הראיה המבוקשת (ע"פ 889/96 מאזריב נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(1), 433). ודוק, תכליתו המרכזית של תיקון 17 לפקודת הראיות בשילוב עם תיקון 75 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, היא מניעת פגיעה במערך המודיעין על-ידי צמצום החומר המודיעיני שנמסר להגנה, כל עוד שאין בכך לפגוע בהגנת הנאשם שהוא אינטרס הבכורה בהליך הפלילי (ע"פ 2403/20 מדינת ישראל נ' פלוני ואח' (9.11.2020)).

9. שעה שמדובר בהסרת חיסיון זהות מוסר ידיעה אין צורך להכביר מילים על אודות הסיכון מכך הנשקף לביטחונם ושלומם של מי שממששים מקורות מודיעין לצד הסיכון לשיבוש פעילות המשטרה. מטעמים אלו האינטרס הציבורי בחיסיון זהות המקור ממשי. וכך נקבע בע"פ 462/07 מדינת ישראל נ' חמאד ואח' (20.2.2007):

"אין כלל ספק כי חשיפת זהותו של מודיע עלולה לגרום לפגיעה - ולעתים קשה - בעבודת



המשטרה, שהרי חשיפה זו כרוכה פעמים רבות בסכנה מוחשית לחייו של המודיע, ומותר להניח כי מעטים יהיו מוכנים לחשוף את עצמם בפני סכנה זו."

10. מנגד, עקרון העל בבחינת ראיות חסויות קובע כי הכף תיטה להעדפת עניינו של נאשם על-פני החיסיון והאינטרס הציבורי, מקום שהראיה החסויה עלולה להביא להרשעת חף מפשע או להקים ספק סביר באשמתו(ע"פ 459/95 אבו רמאדן נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(3), 775 (1996)). לכן נקבע כי בבחינת הראיה החסויה יש לשאול האם היא "חיונית להגנת הנאשם" - קרי, אם היא בעלת "פוטנציאל ראייתי מזכה" בקנה מידה אובייקטיבי, יש לחשוף אותה. ואם אין מדובר בראיה חיונית אך בכוחה "לסייע להגנת הנאשם" - אז נדרש בית המשפט לערוך איזון בין מידת התועלת להגנת הנאשם לבין עוצמת האינטרס הציבורי המוגן (בש"פ 838/84 ליבני נ' מדינת ישראל, פד"י לח(3) 729; דנ"פ 1424/01 מדינת ישראל נ' דרויש חמדאן, (23.04.2001); בש"פ 3921/19 ח'לף נ' מדינת ישראל (4.7.2019)).

מן הכלל אל הפרט

11. המאשימה העבירה להגנה את תוכן המידע ומועד מסירתו, ידיעה מיום 20.3.2021 בשעה 21:39 כדלקמן: **"כרגע יש בחור (פ.ח) שנמצא על הגג של משפחת נסראללה עם אקדח."**

12. בדיון במעמד צד אחד שמעתי את תשובת קצין המודיעין לשאלותי ועיינתי בחומר החסוי (שסומן במ/1 ו- במ/2 והוחזר לקצין המודיעין), אז נמסר כי המקור **לא זיהה** מיהו הגבר שהיה על גג הבית. משמע, כי אין ממש בטענת ההגנה שחשיפת זהות המקור תאפשר לברר מי אחז באקדח.

13. אשר לטענת ההגנה כי יכול שהמקור יאשר בעדותו כי הנאשם הוא **לא הגבר** בו הבחין על הגג וזאת לפי ממדי גופו, גם בכך לא השתכנעתי כי יש לסייע להגנת הנאשם. ראשית, אף אם אצא מנקודת הנחה כי המקור יאשר שהנאשם הוא לא האדם בו הבחין על הגג, הרי שהמידע נמסר כשעה וחצי לפני תפיסת האקדח בעוד שאין חולק שבמקום היו בני משפחה נוספים, ובהחלט ייתכן כי נאשם ואחרים החזיקו באקדח בצוותא, למצער מאז מסירת המידע ועד תפיסת האקדח.

14. האפשרות שנאשם אחז באקדח בצוותא עם אחרים משתלבת בראיות. כאמור, מדו"חות השוטרים עולה שהיה אדם אחר או אחרים שעמדו על הגג ועם הגעת השוטרים מי מהם צעק: "שורטה, שורטה", נשמע קול חבטת מתכת על הארץ, המתיישב עם השלכת האקדח מהגג. דהיינו, יכול שהאקדח היה בידי אחר או אחרים שהיו על הגג, הושלך עם הגעת השוטרים ואז הוחזק על ידי הנאשם.

15. שנית, וזה העיקר, הראיות הקושרות את הנאשם להחזקת האקדח נלמדות מדו"חות שני שוטרים לפיהם הנאשם ישב על כיסא וכשקם נראה האקדח מתחתיו. כלומר, הראיות נגד הנאשם בגין החזקת האקדח הן ראיות **ישירות המסבכות** אותו, והחזקת האקדח על-ידו הייתה ממילא בחצר הבית, ולא על הגג. לכן, גם אם המקור ישלול את הנאשם כמי שהיה על הגג, אין בכך "פוטנציאל מזכה".



16. אשר על כן, משהוברר כי המקור לא זיהה את אוחז האקדח שנראה על הגג, ומשהראיות הקושרות את הנאשם לאקדח ישירות, ובהחלט ייתכן שהוא אחז באקדח בצוותא עם אחרים, לא מצאתי כי זהות המקור חיונית להגנת הנאשם. ככל שקיימת תועלת כלשהי בזהות המקור להגנה, היא שולית וניגפת מפני האינטרס הציבורי הממשי בנוגע לחיסיון זהות המקור.

סוף דבר, מכל הטעמים הללו העתירה נדחית.

ניתנה היום, ל' שבט תשפ"ב, 01 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.